

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

5. De præparatione ad hoc Sacramentu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](#)

35
300 MEDITATIONES DE

ea vti. Quot sunt in Germania sola, q
optarent vel micas de mēsa Domini co
ligere, & copia non datur? Quot repa
rent se beatos, si vel semel in mensa po
sent esse coniuiae Christi? Imō quoniam
nachis & monialibus potestas communi
candi adempta est? 2. considera, si nobis
Dominus dedit, quod tot hominibus se
gauit, & quotidie negat, quantas devo
mus pro tam singulari beneficio agere
gratias? Et q̄ minus dignas reddere pos
sumus, eo pluris debemus hoc sacramen
tum facere, & cebrius frequētare, et ipse
met sibi in nobis, & p̄ nos eas reddag
tias, quas nos reddere deberemus.

MEDITATIO V.

De præparatione ad communionem.

I. C ONSIDER A à Scriptura facta no
moneri de hac præparatione verbis &
exemplis. Verbis, nam in primo Regū di
citur. *Preparate Israhel in occursum Dine
ni Dei tui, quia ecce veniam, & mandate
medio tui.* Et in epistola B. Pauli Ad
I Cor. *Seipsum homo, & sic de pane illo edat, cum
probationem Ecclesia intelligit de con
fessione & confessione sacramentali pos
sum.*

ESDE
nia sola, q
Domini
Quot reputa
n mensis
mō quoq
as communi
dera, si nolis
ominibus
uantas debet
nefficio ager
s reddere p
o sacramen
tūcare, vt ipse
as reddat g
emus.
O V.
munioni
ira sacra not
tione verbis &
rimo Regū di
cursus Dñe
& mandat
Pauli Pst
llo edat, cum
ligit de civili
entali poca
rum

35. EUCHARISTIA. 501

torum mortaliū. Exemplis verò. Quia
si ad māducandū panes propositionis, qui
erant typus S. Eucharistiæ tanta munditia
requirebatur, & ad sumendum agnum Pa-
chalem opus erat tot ceremoniis. Si Ioan-
nes Baptista indignū se reputabat, vt tan-
geret Christum, & Petrus, vt secum esset
in uauī, ac Centurio, vt intraret sub eius 3.
testū, quomodo nos digni erimus sine
præparatione? Certe de primis Christia-
nis, qui quotidie communicabāt in Actis 4.
scribitur, quod multitudinis credentium
corvnum erat & anima vna, & perseue-
rantes erant in oratione.

Considera, si natura & ars longè me. 2.
Iius opus producant, quando materia
prius bene est disposita; & si homines hu-
ijs seculi honoratissimè se vestiant, dum
inuitantur ad nuptias; atque item magno
studio se comparant, quando princeps a-
liquis vel dux hospitio recipiendus est,
quid nō facere debeamus, cū suscipiēdus
est rex regum. & dominus dominantium
maximè cū nō veniat, sicut Principes ter-
reni, vt tantum hospitio suscipiatur, sed vt
animam tuam cœlestib; bus donis ornet ac
locupletet? Deinde, si in communione
anima nostra cōiungitur Deo, sicut reuera-

Ii 3 coniun-

502 MEDITATIONES DE

coniungitur, quomodo dignè fieri potest
ista cōiunctio anima existente impura, &
tepidā, cum Deus sit purissimus, & ignis
consumens?

3. Considera, animam ut Deo dignè
coniungatur primo purgandā esse à pec-
catis, maximè lethalibus, ne iudicium si-
bi manducet & bibat, idq; per contritio-
nem, confessionē & satisfactionem, acti-
morē extremiti iudicij & pœnarū iufemī,
2. ab omni auersione à proximo, conten-
tionibus & rixis, memor verborum Chri-
sti. Quando offers munus tuum ad altare,
¶ vade reconciliari fratri tuo 3. ab omni-
bus affectibus inordinatis, & rerum ter-
narum cupiditate, ut per amorem anima
Deo, à quo recessit iterum purè vniri pos-
sit, ab omni turpium cogitationum lge-
cie, quia corpus sumitur purissimum, imò
ab omnibus peccatis venialibus, quia de-
votionem impediunt. 2. considera cum
Centurione te esse omnino indignum sa-
cra communione, & ideo supplex precate
Deum, ne respiciat tuam indignitatem,
sed dignum te secundū magnā misericor-
diam suam, mouendo ad veram contri-
tionē faciat. Cor contritum enim & humili-
tum Deus non despicit. Fatere te infirmum
morti-

Mat. 5.

Psal. 50

mortique vicinum, & ideo confugere ad
medicū: pauperem & mendicū, & ideo
pulsare ad ianuam diuitis: esse filiū prodi-
gam, & ideo te in terram prostratum cla-
mare. Pater peccavi in cōsum & coram te,
iam non sum dignus vocari filius tuus.

LUC. 15.

MEDITATIO VI.

Define vel intentione communicantis.

CONSIDER A, inter ea quae ad præpa-
rationem sunt necessaria, principē
ferè tenere locum rectam intentionem.
vel finem, quem in cōmunicando habere
debēs. Si enim oculus tuus fuerit simplex, ait
Christus, totum corpus tuum lucidum erit: *Matt.*
si autem fuerit nequam, totum corpus tuum *9.*
tenebrosum erit. 2. considera intentionem
vitiosam vel certe minus laudabilem esse
posse. 1. si communicares, ut mundo ha-
bereris pius & sanctus. hæc enim eslet hy-
pocrisis & vana gloria. 2. si principaliter
communicares ad impetranda bona ter-
rena: nam cum huius sacramenti cibus sit
spiritualis animæ, non debet primario re-
ferti ad caduca & terrena. 3. si primario
spectares consolationem vel voluptatem
spiritalem, quia talis intentio nascitur ex

Li + amore